

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X
proti
žalovanému: **Krajské státní zastupitelství v Praze**
sídlem Husova 11, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2024, č. j. SIN 204/2024-5,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného ve věci žalobcovy žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“).
- Okresní státní zastupitelství v Kutné Hoře (dále jen „okresní státní zastupitelství“) obdrželo dne 4. 3. 2024 žádost žalobce o poskytnutí informace. Požadavku uvedenému v bodu I žádosti vyhovělo přípisem ze dne 11. 3. 2024 a ve zbytku žádost odmítlo podle § 15 odst. 1 informačního zákona rozhodnutím ze dne 11. 3. 2024, č. j. SIN 4/2024-3, z důvodu uvedeného v § 2 odst. 4 téhož zákona, neboť informační zákon se nevztahuje na žádosti o sdělení „*jaký je postoj OSZ v Kutné Hoře*“ nebo „*jaký je názor OSZ v Kutné Hoře*“.
- Dne 21. 3. 2024 žalobce doručil okresnímu státnímu zastupitelství podání, které žalovaný po předání spisu posoudil jako odvolání a zároveň stížnost na postup okresního státního zastupitelství při vyřizování žádosti o informace.
- V záhlaví uvedeném rozhodnutím žalovaný (1) zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí okresního státního zastupitelství ze dne 11. 3. 2024 a (2) potvrdil postup okresního státního zastupitelství podle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona. V odůvodnění mimo jiné poukázal na skutečnost, že se nejedná o ojedinělý případ, kdy se žalobce obrátil na orgány státního zastupitelství se žádostí, ve které nepožadoval konkrétní informace o

činnosti a výkonu působnosti těchto orgánů, ale požadoval od nich sdělení názorů k jím účelově, sugestivně a do jisté míry zmateně formulovaným otázkám v podaných žádostech. Žalobce byl přitom již opakovaně upozorněn v rozhodnutích, která mu byla doručena, že informační zákon se na sdělení názorů nevztahuje.

5. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojí žalobou, ve které žádá, aby mu požadované informace byly poskytnuty. Okresní státní zastupitelství má podle něj omylem za to, že jeho postupy vůči žalobci nemají doznat změn. Pro věc je rozhodující, že v roce 1982 expozitura StB v Nymburce vytvořila metodiku vztahující se k žalobci z důvodu jeho postojů a podpisu Charty 77. Po roce 1989 je popíráno, že byl žalobce pronásledován z politických důvodů. Na to navazují praktiky okresního státního zastupitelství. Podle žalobce je prokázáno, že po nástupu starosty Čáslavi J. S. tamější městský a stavební úřad připravily vůči žalobci represí s cílem znemožnit opravu fasády rodinného domu. Policie ČR spolu s okresním státním zastupitelstvím si vůči žalobci dovolili zinscenovat trestní stíhání. To vše se děje za vřelé podpory Krajského úřadu Středočeského kraje. Vyšetřovateli stačilo jako v době stalinismu pro vyvolání neostalinského teroru, že si žalobce dovolil požádat městské zastupitelstvo o odvolání tehdejšího starosty H.. Požadavky žalobce na vyšetření zločinů komunismu byly využity k jeho dehonestování. Policie ČR, okresní státní zastupitelství, žalovaný i Okresní soud v Mělníku si byli vědomi, že jde o neostalinskou represí. Z těchto důvodů je podle žalobce jednoznačně dána důvodnost žaloby. Okresní státní zastupitelství musí dát žalobci informace o svých praktikách, což dlouhodobě nečiní. Krajský soud v Praze má pro to nemístné pochopení.
6. Žalobce také požádal o osvobození od soudních poplatků a namítl podjatost zdejšího soudu a Městského soudu v Praze.

II. Posouzení žaloby soudem

Podmínky řízení

7. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba způsobilá k věcnému projednání, a shledal, že tomu tak není.
8. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
9. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřijatelný.
10. Již v usnesení ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) dovodil, že důvodem pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. může být i zneužití práva spočívající v opakovaném podávání předem zcela zjevně neúspěšných podání, která namísto ochrany žalobcových veřejných subjektivních práv sledují vedení sporu pro spor samotný (obdobně viz též usnesení NSS ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 63/2017-9).
11. Podle § 68 písm. f) s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2024 je žaloba nepřijatelná také tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva. Od 1. 1. 2024 tedy zákonodárce zákaz zneužití práva podat žalobu podle s. ř. s. akcentoval a výslovně stanovil, že se jedná o nutnou podmínku řízení, jejíž nesplnění soudu brání věc posoudit meritorně.

Zneužití práva v předešlých věcech

12. Soud již v usnesení ze dne 7. 11. 2023, č. j. 54 A 71/2023-11, podrobně shrnul, že je mu z jeho vlastní úřední činnosti známo, že žalobce opakovaně podává velké množství různých žalob, jejichž hlavní myšlenkou je zpravidla žalobcem tvrzené dávné pochybení školského úřadu ve věci jeho přijetí na střední školu a s tím související žalobcův nízký starobní důchod, případně blíže nespecifikovaná trestní řízení týkající se Městského úřadu Čáslav. Žaloby vždy obsahují jen velice heslovité odkazy na různé spisové značky či čísla jednací, častým motivem je tvrzená perzekuce žalobce podle metodiky Státní bezpečnosti z důvodu jeho podpisu Charty 77 v roce 1982 a účasti v disidentském hnutí, jež má podle žalobce trvat i za současného režimu a podílet se na ní mají různé úřady či soudy, státní zastupitelství a bezpečnostní sbory. Žalobce se též aktivně zajímá o veřejné dění a podává různé žádosti o poskytnutí informací či se zabývá činností místního stavebního úřadu a orgánů činných v trestním řízení. Podané žaloby však v drtivé většině případů nejsou věcně projednatelné, protože obsahují vady, které žalobce odmítá odstranit. V citovaném usnesení soud uvedl řadu věcí z posledních několika let, které neskončily meritorním rozhodnutím právě pro nespolečenský žalobce – jeho neochotu odstranit vady žaloby (především doplnit žalobní body) či zaplatit soudní poplatek.
13. Z uvedeného soud dovodil, že je zjevné, že pokud by v řízení konal další přípravné úkony pro účely meritorního přezkumu postupu žalovaného, žalobce by mu opět neposkytl adekvátní součinnost. Úkolem správního soudu je přitom ochrana veřejných subjektivních práv, a nikoliv činění zbytečných úkonů v případech četných žalob, jejichž vady žalobce opakovaně odmítá odstranit, a proto tyto žaloby nikdy nejsou věcně projednatelné. Takovéto postupy žalobce jsou zcela zjevně zneužitím práva, které nepožívá právní ochrany.
14. Soud proto zmíněným usnesením č. j. 54 A 71/2023-11 odmítl žalobcovu žalobu z důvodu zjevného zneužití práva. Zároveň žalobce také poučil o tom, že i v budoucnu může jím podané žaloby odmítat, pokud z nich nebude zjevné, že jejich účelem je skutečně ochrana práv žalobce, a nikoliv opakované a bezúčelné vedení sporu.

Zneužití práva v aktuální věci

15. Ani v právě posuzované věci nevystaly okolnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že nejde o opakované a bezúčelné vedení sporu. Z kusé žalobní argumentace není zřejmé, v čem konkrétně měl být žalobce poškozen na svých veřejných subjektivních právech a proč potřebuje soudní ochranu. Nemá ani patrné, co vlastně rozhodnutím žalovaného a okresního státního zastupitelství vytýká. Žaloba tedy má stejně jako v předešlých případech vady.
16. Soud v textu nynější žaloby nenalezl srozumitelnou argumentaci, ze které by bylo možno dovodit, že žalobce se v daném případě hodlá skutečně domáhat ochrany svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. a (tentokrát) spolupracovat se soudem při odstraňování vad žaloby. Soud je naopak přesvědčen, že jde jen o další z dlouhé řady „řízení pro řízení“, která žalobce čas od času generuje a stejně jako v nynější věci postupuje tak, že zpochybňuje různé procesní aspekty jednotlivých předešlých řízení, a vytváří tak řízení další, čímž je donekonečna „řetězí“. Soud proto neshledal důvod se od závěrů vyslovených v usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 odchýlit, a žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s. ř. s., neboť její podání shledal zjevným zneužitím práva, kterým žalobce prokazatelně nesleduje cíl v podobě ochrany svých práv proti konkrétně definované (a myslitelné) nezákonnosti napadeného správního aktu. Shodně soud vyhodnotil žalobcovy žaloby v poslední době např. v usneseních ze dne 4. 4. 2024, č. j. 37 A 10/2024-18, ze dne 4.

4. 2024, č. j. 37 A 9/2024-11, ze dne 20. 2. 2024, č. j. 39 A 3/2024-13, ze dne 14. 2. 2024, č. j. 37 A 2/2024-31, ze dne 25. 1. 2024, č. j. 37 A 43/2023-10, nebo ze dne 18. 1. 2024, č. j. 37 A 42/2023-13.

17. Protože je podaná žaloba zjevným zneužitím práva, soud již nevyzýval žalobce k odstranění jejích vad postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť by to bylo zjevně zbytečné. Proto také nejsou splněny podmínky pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Z hlediska důvodu odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je nicméně podání vadné žaloby podpurným důvodem pro konstatování zjevného zneužití práva, neboť žalobce podává vadné žaloby opakovaně a jejich vady zásadně nikdy neodstraňuje.
18. Pro úplnost soud dodává, že byť žalobce v záhlaví žaloby odkazuje na § 79, § 80 a § 175 s. ř. s., tj. na žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (a dlužno dodat, že soudní řád správní nemá žádný § 175), z obsahu žaloby plyne, že žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Podaná žaloba je tak žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s.

Žádost o osvobození od soudních poplatků

19. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS). Ostatně, jak soud podrobně zdůvodnil v již citovaném usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 (bod 15), i tento žalobcův návrh je zjevným zneužitím práva, neboť soudu je z úřední činnosti známo (viz např. rozsudek ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36), že žalobce podává neodůvodněné žádosti o osvobození od soudních poplatků v zásadě „automaticky“ v záhlaví každého svého podání.
20. Zneužitím práva může být i „automatické“ podávání žádostí o osvobození od soudních poplatků bez řádného odůvodnění ve všech podáních v různých řízeních, protože tímto postupem není sledována ochrana práv žalobce, ale pouze vydávání dalších rozhodnutí, proti kterým by si žalobce mohl podávat kasační stížnosti, a vést tak opět „spor pro spor“, jehož jediným smyslem je snad jen zatěžování (nejen) zdejšího soudu vyřizováním zbytečné agendy namísto vyřizování těch případů, které plnou pozornost soudu skutečně zasluhují.

Námitka podjatosti

21. Soud nepřehlédl, že žalobce uplatnil v žalobě i námitku podjatosti všech soudců zdejšího soudu. Soud však neshledal důvod k předložení věci NSS za účelem rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť i její uplatnění posoudil jako zneužití práva.
22. Podle § 8 odst. 1 věty první s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
23. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že vznášeli-li účastníci typově shodnou námitku podjatosti opakovaně, byť již o takových námitkách Nejvyšší správní soud samostatně rozhodoval, nemusí k takové námitce soud přihlížet, dospěje-li k závěru, že jde ze strany účastníka o zneužití práva (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, body 27 a 28).
24. Žalobce námitku podjatosti nijak neodůvodnil a neuvedl žádné skutečnosti, které by mohly zavdávat pochybnosti o podjatosti soudců, přestože již na základě řady předchozích

rozhodnutí o jím uplatněných námitkách musí vědět, že námitku podjatosti je třeba řádně odůvodnit a že skutečnosti, které mohou zavdávat podjatost soudce, mohou spočívat ve vztahu soudce k projednávané věci nebo k účastníkům nebo k jejich zástupcům, nikoliv však v předchozí rozhodovací činnosti. Žalobce však žádné takové skutečnosti neuvedl. Předseda senátu ani žádný z členů senátu si ani žádných takových skutečností nejsou vědomi.

25. Soudu je dále z vlastní činnosti známo, že žalobce opakovaně uplatňuje námitku podjatosti vůči soudcům zdejšího soudu a zpravidla ji zdůvodňuje vágními, nepodloženými a ne zcela srozumitelnými tvrzeními o korupci, politické objednávce a spolčení. Soud již proto vyhodnotil uplatnění takových zcela nepodložených námitek podjatosti ze strany žalobce jako zneužití práva, a proto k nim nepřihlížel (viz např. usnesení ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne 29. 6. 2023, č. j. 41 A 3/2023-37, ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10, nebo usnesení zmíněná výše v bodu 16).
26. Zároveň soud poukazuje na to, že žalobce i v minulosti opakovaně ve vztahu k soudcům Krajského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu uplatňoval námitku podjatosti, kterou dovozoval z tvrzené korupce a tendenčního rozhodování. O takových námitkách podjatosti Nejvyšší správní soud již rozhodoval a nevyhodnotil je jako důvodné (srov. usnesení NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. Nao 310/2015-10, ze dne 9. 6. 2015, č. j. Nao 144/2015-13, či ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 270/2014-9). Nejvyšší správní soud také v nedávné době shledal žalobcovu námitku podjatosti vůči soudu nedůvodnou proto, že žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti, ze kterých by bylo možné usuzovat na poměr soudců k věci samé nebo k účastníkům řízení (viz rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 19/2023-10, bod 19).
27. Soud má proto za to, že žalobcem uplatněná námitka podjatosti se již opakovaně dostala do sféry Nejvyššího správního soudu a je ve své podstatě opakujícím se obecným vyjádřením nesouhlasu s procesním postupem. Z tohoto důvodu ji soud vyhodnotil jako zneužití práva, nepřihlížel k ní a s ohledem na zásadu hospodárnosti řízení ji nepostoupil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Žalobci přitom zůstává zachována možnost vznést důvody pro vyloučení zákonného soudce i v případné kasační stížnosti proti tomuto konečnému rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

28. Soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s. ř. s.
29. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu